UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Bartolvs A Saxo Ferrato In primam Codicis Partem

Bartolus

Lugduni, 1567

Interdictis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96119

Visual Library

per totum titul. Sol. Quandoq; quis dicit alienationem non eſſe veram, ſed fictitiam, ⁊ imaginariam, iſtud poteſt optime allega, vt l. contraria. Quandoque quis confitetur alienationem eſſe veram, ad factam in fraudem alterius, ⁊ tunc ipſe qui fecit, vel he
b res eius, hoc allegare non poteſt[b], vt eſt textus hic.

ADDITIONES.

a ALEX. ❡ Filios. Et ad iſtã l. vide Bar. in l. j. §. ſi in fraudẽ pat.
* CLAVD. DE SEISS. ❡ Defuncti. Adde gl. Bar. ⁊ alios in l. rem alienam. ff. de pig. act. vbi tex. videtur probare.
b ALEX. ❡ Allegare non poteſt. Et quando quis poſſit allegare turpitudinem eius, cuius eſt heres, adde Bartol. in l. iuſiurandum. §. procurator. ff. de iureiur. vbi etiam ponit quo ad hanc l. Adde que ibi poſui poſt Bartol. ⁊ Alexand.

LEX V.

1 **Ignoti.** †Bonis principalibus excuſſis, reuocantur ipſa a poſſeſſoribus, titulo oneroſo, ſi fraudẽ participauerint. Si titulo lucratiuo, fraudis participatio non requiritur. hoc dicit. ⁊ hec lex eſt ſummarium totius tit. ❡ Querit glo. hic †vtrum ad reuocandum data in dotem ſcientia requiratur. Et reſpondet glo. quod non. q: eſt titulus oneroſus, vt l. ex promiſſione, de ac. ⁊ obl. Certe hic debes intelligere quod eſt titulus oneroſus viro, vir enim habet dotem pro oneribus matrimonij ſupportandis, vt l. pro oneribus. C. de iure do. ſed mulieri dicitur titulus lucratiuus, vt l. fin. C. de iur. dot. Text. probat optime in l. fin. §. j. ff. eod. hic non ſunt alia.

LEX VI.

Si factu. Iſta lex legitur duo. mod. Secũdum primam lec. ⁊ veram breuiter hoc intendit.
1 ❡ †Contra debitorem, qui in fraudem creditoris eſt liberatus, datur reuocatoria inquantum facere poteſt, que cum actione prima eiuſdem ſit nature. h. d. ſecundum verũ intellectum. ❡ Opp. ⁊ videtur ꝙ iſte liberatus debeat conueniri inſolidũ, q: ad eum in totum peruenit liberatio, vt l. querebatur. ff. ad l. fal. Sol. Intellige hoc, ꝙ hic debitor tenebatur ab ipſo initio ea a-
* ctione, que erat huius nature. Et eodem modo * dic de eo ꝙ hic dicitur, intra annum, quia actio prima erat annalis, alias de eo, quod ad eum peruenit, conueniretur perpetuo. Alio modo legitur, ꝙ hoc nõ nocet fraudatori, ſed agitur cõtra ipſum debitorem liberatum. Sed iſta lect. non placet mihi: nam ipſe, qui in fraudẽ alios liberauit, non habet beneficium ceſſionis bonorum, immo penas carceris patitur, vt l. vlti. §. fin. ff. eo. ſecundum verum intellectum. ⁊ not. per Cy. Inſtit. de actio. §. item ſi quis in fraudẽ.

ADDITIO.

* CLAVD. DE SEISS. ❡ Eodem modo. Unum ſing. no. quod ſicut remediũ huius ti. competit intra an. annu, ita etiã quotieſcunque vel ex legis diſpoſitione, vel ex forma ſtatuti competit alicui facultas reuocandi alienationem factam ab alio, ita Bald. per illum tex. in §. ſi Titius. ſi de feud. defunc. contro. int. do. ⁊ agna. ſequitur Ro. in rub. ff. de arb. ⁊ in l. pretor. §. fi. ff. de no. oper. nunc.

BARTOLVS
Ad Octauum Lib. Cod.

De interdictis. Rubr. I.

❡ Continua vt in gloſ.

LEX I.

3 ☞ Quando quis poſſit deſtruere illud, quod requieſcit vel protendit in ſuo.

1 **Vt proponas.** †Interdicta ne rami arbo-
a rum[a] noceant per idẽtitatem rationis extenduntur, ne earũ radices officiãt, h. d. iſta notabilis lex. ❡ Opp. glo. ⁊ videtur ꝙ iſta arbor debeat euelli condictione l. fi. ff. fi. regu. Sol. Intellige ꝙ hec arbor erat plantata ſecũdum l. non contra illam l. ❡ Tunc oppo. quod legitime factum eſt, penã non meretur, vt l. Gracchus. C. de adult. Sol. Fateor quod ipſa plantatio, que fuit facta legitime, non punitur, ſed ſi radices excreſcant. ⁊ noceant fundamentis, illud eſt, quod iudicis officiũ
2 ad equitatem redigit per hãc l. ❡ †Quero, qua actione hoc fiat. Hic ſunt plures opi. in gl. illa eſt vera, qȯ poteſt agi vtili actione, deſcendẽte ex edicto de arboribus ceden. extenſo ad radices pro-
b pter identitatem rationis, per hanc l. Extra glo. opp.[b] ⁊ videtur q nõ ſit neceſſe ꝙ agatur iſto interdicto, immo quis ſua authoritate põt deſtruere, illud qȯ requieſcit in ſuo, vt l. ſi vitem. §. ſi ad aquam. ff. qȯ vi aut clam. ⁊ l. quemadmodũ. §. ſi protectum. ad l. Aquiliam. Breuiter, quandoq; quis aliquid immittit in ſuo a ſe poſſeſſo tamẽ contra ius mihi debitũ, tunc habeo neceſſe recurrere ad interdictum quod vi aut clam, aut de ope. no. nũc. ❡ Quãdoque quis edificat in ſuo. ⁊ protẽdit in meo a me poſſeſſo, ſi quidem in meo nõ requieſcit, recurrendum eſt ad interdicta. Ita loquitur tit. de arb. ced. ⁊ d. §. ſi protectũ. Si vero i meo requieſcit, ſi quidem hoc euenit naturaliter, vt in radicibus, recurrendũ eſt
c ad illud vtile interdictum. Ita loquitur hic. Si vero euenit[c] opere manu facto, tunc non habet quis neceſſe recurrere ad iudicem ſed poteſt ſua authoritate deſtruere, vt d. §. ſi protectum. ⁊ l. ſi vitem. §. ſi ianuã. vt not. i d. l. de pupillo. §. meminiſſe. de oper. no. nũ.

ADDITIONES.

a ALEX. ❡ Rami arborum. In hac materia vide que dixi in l. j. ff. de arb. ce. poſt Bart.
b ALEX. ❡ Extra gl. vide bar. i l. j. §. nũciatio. ff. de oper. no. nũc.
c ALEX. ❡ Euenit. Adde Bartol. in d. l. j. §. nunciatio. ⁊ in l. j. in princip. ⁊ quod ibi dixi. ff. de arb. ce. ⁊ Cy. ⁊ Bal. hic.

LEX II.

1 **Preſes.** †Iudex contra eum, qui nõ eſt de ſuo foro cognitionẽ non habet, hoc dicit. ❡ De hoc dic vt dixi ſi a non compe. iudi. l. j.

LEX III.

4 ☞ Quot ſunt actiones, que competunt pro retinẽda poſſeſſione.

1 **Incerti** †Si petitoriũ, ⁊ poſſeſſoriũ, ſimul intentẽtur, dbet cauſa poſſeſſionis prius terminari, vt petitorij queſtio ordinet. h. d. ❡ Primo ponit dictũ. ❡ Secũdo eius declarationẽ. ❡ Tertio rationẽ. ❡ Quarto reſpondet ad tacitã obiectionem. ❡ Secunda ibi, cõpetentibus. ❡ Tertia ibi, vt ex hoc. ❡ Quarta ibi, interdicta autẽ. ❡ Opp. de l. cum fundũ. §. ſi. ff. de vi ⁊ vi. arma. vbi ſimul ⁊ ſemel agitatur queſtio poſſeſſiõis, ⁊ ꝓprietatis. Huius timore ſunt tres opi. i hac materia. Una eſt Io. Azo. ⁊ Hug. Alia eſt Mar. ⁊ gl. Tertia eſt Pet. de bel. pti. Primi dicũt fatendo, qȯ nullum poſſeſſoriũ cõcurrat cum petitorio. ❡ Nõ ob. lex contraria, q: ibi fuit renunciatũ petitorio. ❡ Sed hoc eſt contra tex. illum qui dicit pendẽte. Alij dicũt, ſuſtinentes eandem opi. ꝙ pendente petitorio poteſt intentari poſſeſſoriũ, ſed non econtra. Iſta non habet rationẽ. Prima iſtarũ opi. videtur contra l. naturaliter. §. nihil cõmune. ff. de acquir. poſ. Ipſi reſpondent ad illam legem multis mod. de qbus ponunt hic duo. Primo, ꝙ ibi inceperat agere petitorio, ignorãs ſe poſſidere. Iſta eſt diuinatio, vel dicunt, ꝙ ibi fuerat vict⁹ ſup poſſeſſorio, ⁊ iſta eſt diuinatio. Unde Mar. quẽ ſequitur gl. ⁊ iſta eſt veritas, dicit, ꝙ poſſeſſorium retinende, nõ currit cũ petitorio. ita loquitur hic. Ratio, q: eſſet ſibi contrarius, qui enim vendicat rẽ, dicit aduerſariũ poſſidere, qui vero agit interdicto retinẽde, aſſerit ſe poſſidere, ⁊ ſic eſſet ſibi contrarius, idcirco nõ poteſt ſimul intẽtare vtrumque, vt hic, ⁊ l. ordinarij. C. de rei vendi. in l. ſi de vi. ff. de iu. Et ſi occurreret, ꝙ iſta duo iudicia ꝓponerentur diuerſis reſpectibus, ita ꝙ non eſſet cõtrarietas, valde bene cõcurrerent. Verbi gratia, ago cõtra te rei vendicatione, ⁊ dico te tenere, vel poſſidere naturaliter tantũ, demum ago interdicto vti poſſi. q: cum poſſideã ciuiliter, certe bene poſſum, q: non eſt contrarietas, vt d. §. nihil. commune. Iſtam tenet gl. in l. clam poſſidere. §. qui ad nũdinas. eo. tit. ⁊ hoc videtur approbatũ hodie extra, de cauſa poſ. ⁊ ꝓprie. c. paſtoralis. ❡ Sz contra hoc opp. ſecundũ iſtos, petitoriũ, ⁊ poſſeſſorium, non con-
2 currunt ratione cõtrarietatis, ſed tex. hic dicit. †ꝙ hoc eſt ratiõe ordinis. hoc etiã dicit in d. l. ordinarij. Sol. Ratio contrarietatis
3 facit, vt iſta duo iudicia ſimul non admittantur, vt dictũ eſt. †Ratio ordinis facit, vt poſſeſſoriũ preferatur. Ita loquitur hic, ⁊ iſta eſt vera. Tertia fuit opi. Pet. ꝙ omne poſſeſſoriũ cõcurrat cum petitorio, nec aliqua lex dicit contrariũ, ⁊ ſi quã reperies, nõ erit lex, vt refert Cyn. quando ciui. ac. crimi. prein. Nã nõ dicit ꝙ hoc ſi, ex neceſſitate, ſed ex voluntate, ſi enim vellet in ſe aſſumere on⁹ probãdi, poſſet agere petitorio, ⁊ poſſeſſorio. Sed hic ideo agitur poſſeſſorio, q: non vult in ſe ſuſcipere onus probãdi in petitorio. Si enim vellet, nulla lege reperitur cõtrariũ. Sed certe, ego reperio ꝙ nõ poſſunt cõcurrere in caſibus obſtantibus omnib⁹ regulis impediẽtibus cumulationẽ. Primo ego reperio ꝙ petitoriũ, ⁊ poſſeſſoriũ electione tolluntur, vt l. fi. C. de codi. Idem reperio ꝙ petitorium, ⁊ poſſeſſoriũ quandoq; ſunt cõtraria, vt dixi C. ſecundum gl. ⁊ actiones cõtrarie nõ poſſunt ſimul proponi. Itẽ reperio, ꝙ abſolutoria nata in vno, quãdoque parit exceptionẽ rei iudic in alio, vt l. ij. §. quidã. ff. e. ⁊ per Dy. in regula. qui ad agendũ. de reg. iur. li. vj. vnde cõcurſus nõ admittitur, ⁊ ideo tene opi. gl. ❡ Opp. de l. j. §. interdictũ autẽ. ff. vti poſſi. Reſpond. poſſidenti
4 non datur aliqua actio verũ eſt niſi illud interdictũ. ❡ †Quero, quot ſunt actiones, que cõpetunt pro retinenda poſſeſſione. Dic vt in gl. ❡ Quero, in quibus caſib⁹ habet locũ hec lex, iſtud examinat in duab. glo. primis. poſitis in hac lege. qȯ ego examinabo plene. in d. l. naturaliter. §. nihil cõmune. per tres cõbinationes,

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

quas ibi facio, ꝛ dic vt ibi. ¶ Querit gl. quid ſi ago petitoꝛio tantum, an poſſim cogi quod agam poſſeſſoꝛio? Dic vt in gl. ¶ Querit gl. vtrū abſolutoꝛia lata in petitoꝛio, pariat exceptionem rei iudicate in poſſeſſoꝛio? Gl. hic dicit multum bene. ¶ Quero, an hoc ſit ſemper verum. Dyn. examinat in d. c. qui ad agendum, licet in multis deficiat. Sed dic, vt plene dixi in d. §. nihil com-
5 mune. ¶ †Vltimo ponit gloſſ. regulas interdictoꝛum. vide eas.

LEX IIII.

1 SI quis. †Ab initio debet actoꝛ ſuas actiones pꝛoponere. h. d. hec lex allegatur quod quis debet in libello actionem expꝛimere. De hoc dicam in l. edita actio. ſ. de eden. ꝛ per gl. ff. de eden. l. j. circa pꝛinc.

Quorum bonorum. Rubr. II.

¶ Dictū eſt ſ. de interdic. in genere, ſequit̃ videre in ſpecie, ideo pꝛimo ponit de interdict. quo. bon. quod eſt vniuerſale, ꝛ adipiſcende poſſeſſionis. ¶ Quero, quare dicatur quoꝛum bonoꝛum? Gl. ad hoc reſpondet, ꝛ bene. ¶ Querit gloſſ. in quo differt hoc interdictum a petitione hereditatis, ꝛ in quo conueniunt? Dicam ſtatim in l. j. quia gl. plene hic non tradit.

LEX I.

3 ☞ Si filius eſt in quaſi poſſeſſione filiationis, nō habet neceſſe pꝛobare ſe filium.
4 Bonoꝛum poſ. poteſt dari nemine petēte, parte non citata, ꝛ cauſa ſummarie cognita
5 In bono. poſ. cōtra tabul. nō ſunt plene pꝛobationes. ꝛ nu. 6. ꝛ 10.
9 In hoc interdicto petit quis ſe conſtitui poſſeſſoꝛem.
13 A ſententia lata in iſto interdicto non appellatur.

1 HEreditatem. †Qui habet bonoꝛum poſſeſſionē, non poſſidet ideo pꝛo adipiſcēda poſſeſſiōe debet iſtud interdictū pꝛoponere, ꝛ de ſuo iure docere. h. d. Opp. hic innuitur quod hoc interdictum datur ad hereditatē, ſʒ contra, hereditas eſt ius incoꝛpoꝛale, ꝛ hoc interdictū nō dat̃ ad incoꝛpoꝛalia, vt l. ij. ff. eo. Expoīt gl. hereditatē. id eſt, poſſeſſionem rerū hereditariarū. Opp. ſecūdo, ꝛ videt̃ qđ filius preterit⁹ rūpat teſtamentū ipſo iure, vt l. Gallus. ꝛ l. fi. ff. de liber. ꝛ poſthu. Sol. Ibi loquitur in filio ſuo pꝛeterito, hic in emācipato. Opp. dicit̃
2 hic, qđ quis debet pꝛobare filiū. †Cōtra pꝛobatio filiationis eſt impoſſibilis, vt l. Lucius. ff. de cōdi. ꝛ demōſtra. Sol. Dico, quod eſt impoſſibile pꝛobari vere, ſed pꝛobatur pꝛeſumptiue, ſm foꝛmam l. filiū. ff. de his qui ſunt ſui vel alie. iur. Audiui tamē domi. Iac. dicentem, qđ erat caſus, in quo filiatio poſſet vere pꝛobari, vt puta, vir ꝛ vxoꝛ fuerūt incarcerati, ꝛ recluſi per annū, ꝛ duo ſteterunt ad cuſtodiā, nam illi poterūt teſtificari de veritate, qđ filius ibi natus, eſt filius illius viri, qꝛ alius non intrauit, nec ingredi
3 potuiſſet, quin ipſi vidiſſent. qđ ſatis placet. †Item oppo. ꝛ videtur, qđ quis filius pꝛeſumatur, ꝛ non habet neceſſe ſe pꝛobare filium, ſed aduerſarius debet pꝛobare contrariū, vt l. no nudis. ꝛ l. non epiſtolis. ꝛ qđ ibi not. ſ. de pꝛoba. Sol. Hic filius non erat in quaſi poſſeſſione filiationis, alias pꝛeſumeretur filius, vt in cōtrarijs. Et ideo cauti aduocati faciūt duos articulos. In vno dicūt ipſum eſſe filiū, in alio qđ eſt in poſſeſſione filiationis, quod ſic habebatur, ſic reputabatur, ſic tractabatur: ꝛ ſic eſt vnū de pꝛopꝛietate: Aliud eſt de quaſi poſſeſſiōe, vt l. j. §. ij. ff. de queſtio. Opp. a-
a cta facta[a] in vno iudicio, faciūt fidē in alio, inter eaſdē perſonas, vt not. in l. as apud quē. ſ. de eden. Sed iſte in pꝛimo iudicio, quādo petit bonoꝛū poſ. contra tabu. pꝛobauit ſe filium, ergo in hoc ſecūdo non habet pꝛobare neceſſe. Sol. Quidā dicunt qđ in hoc ſecūdo iudicio pꝛobat ſe tūc pꝛobaſſe. Gl. dicit, qđ immo habet neceſſe pꝛobare plene, nec obſtat qđ pꝛobauit in pꝛimo, quia illa pꝛobatio nō fuit facta in figura iudicij, lite cū alio cōteſtata, ſed cauſa nō plene cognita, vt l. ſeruus. de bono. poſ. ꝛ de leg. pꝛeſtan. l. filium. §. ſi quis. vide gl. Iſta gl. videtur cōtra l. iij. §. ſi cauſa cognita. ff. de bonoꝛ. poſſ. vbi dicitur qđ bonoꝛ. poſſeſ. datur cauſa cognita, ergo parte citata. ꝛ l. i cauſa. §. cognita. ff. de minoꝛ. Sol. Quidā hoc fatentur, ꝛ iſtud[a] videtur tenere Rof. in tit. de bonoꝛ.
4 poſſ. ꝛ in tit. de bono. poſ. contra tabul. Eius opi. †ego non teneo, per l. ſeruus. ff. de bono. poſ. vbi dicitur qđ bono. poſſ. poteſt dari nemine petente, ergo multo magis parte nō citata. Non obſtat qđ dicitur, datur cauſa cognita, qꝛ intelligo cauſe cognitionem fieri ad infoꝛmationē iudicis, vt plene dixi. in d. §. cauſa cognita. vbi plene examinaui. Sed cū hodie nō ſit neceſſe qđ bono. poſ. petatur, ſed cognoſcatur, vt l. fi. ſ. qui admi. ad bono. poſſ. domi. Iaco. But. dicebat qđ triplex eſt act⁹. Pꝛimus enim, eſt agnitio bon. poſſ. contra tab. ſecundū foꝛmā d. l. fi. ꝛ per hunc, teſtamentū non
5 rumpitur, ſed conſequitur quis ius rūpēdi. †Secūdus actus, eſt ius, qđ petatur per contra tab. teſtamentuʒ rumpi, dato libello, lite conteſt. ſicut in querela, vt l. filio. §. j. ff. de inoff. teſta. ꝛ ſ. de col. l. vt liberis. tamen in hoc iudicio nō fient plene pꝛobationes, ideo quia fieri ſperantur[b] in interdicto quoꝛū bonoꝛū, vel in petitione hereditatis. ita loquitur hec lex. Tertius act⁹ eſt interdictū, ſeu iudicium quoꝛū bonoꝛū vel petitio hereditatis, ꝛ de hoc loqtur
6 hic. Dico hoc nō placet, †qꝛ in interdicto quoꝛū bonoꝛum, plene pꝛobationes nō requirūtur, immo fit cognitio ſummaria, vt hic not. gl. ij. ꝛ j. dicā. Dico ergo qđ per ſolam agnitionem factam coram iudice, rūpitur teſtamentū ſi agnoſcens habeat ius rumpendi, qđ examinabitur poſtea in interdicto quoꝛū bonoꝛū ſummarie, ꝛ in peti. hered. plenarie, ꝛ ita loquitur hic. Habes de hoc text. expꝛeſſum. ſ. de cur. furi. l. fi. §. ij. Opp. ſentētia lata ſup filiatione facit ius. vt l. j. §. fi. de lib. agno. ꝛ ff. de ſtatu homi. l. ingenuū. cum ergo in pꝛimo iudicio fuerit pꝛonūciatū ſuper filiatione, ergo, ꝛc. Sol. Dicit gl. qđ in pꝛimo iudicio nō fuerit pꝛonunciatum ſuper filiatione. Vel dic melius qđ ille leges loquuntur quādo eſt pꝛonunciatū lite agitata, a cōtradictoꝛe legitimo, alias nō facit ius. vel l. cū nō iuſto. ff. de colu. deteg. ſed hic in pꝛimo iudicio cōtradi-
7 ctoꝛ nō fuit, ergo, ꝛc. †Quero, in quo differat[c] hoc iterdictū a pe-
c titione hereditatis. Gl. hoc tāgit ſuper rub. ſed nō plene. Tu dic plenius qđ differāt in oꝛigine. Nam petitio hereditatis, eſt ciuilis inducta a Senatu, vt l. vlt. ſ. de petitio. hered. ꝛ l. itē veniūt. §. pꝛeter hec. ff. eo. tit. Iſtud interdictū eſt de iure pꝛetoꝛio, vt l. j. ff. eo. Et ex hoc ſequitur alia differentia, qꝛ hereditatis petitio directa datur heredi de iure ciuili. Vtilis datur heredi de iure pꝛetoꝛio. In interdicto ecōuerſo, qꝛ directū datur heredi de iure pꝛetoꝛio, vtile datur heredi de iure ciuili. Itē differunt in natura. Nam petitio hereditatis eſt bonefidei, vt Inſtitut. de actio. §. actionū. ꝛ
8 ſ. de petitio. heredi. l. fi. †Iſtud interdictū eſt ſtricti iuris. Item differunt in modo pꝛoponēdi. Nā petitio. hered. quis petit ſe pꝛo-
9 nunciari heredē, vt l. licet. ff. de petit. heredi. †In hoc iudicio, ſeu interdicto, quis ſe petit poſſeſſoꝛem conſtitui, vel poſſeſſionem ſi-
10 bi tradi, vt hic, ꝛ l. j. ff. eo. †Itē differunt in modo pꝛobandi, nam
d in hoc īterdicto fit ſummaria cognitio.[d] Ita tenet gl. hic, in pꝛinci. quam vide ꝛ iſtud eſt maioꝛis vtilitatis, quā ſit i hoc interdicto. nam in pet. hered. requirūtur pꝛobationes vere, ꝛ liquide, in iſto interdicto ſufficerent pꝛobationes nō ita clare, qꝛ ſemiplene, vel pꝛeſumptiue cōcluderēt. Et eſt ratio, qꝛ cum iſta cauſa ſit modici pꝛeiudicij, qꝛ venit retractanda in petitoꝛio, merito admittitur ſummaria cognitio, ꝛ ſemiplena pꝛobatio. argumē. l. iij. §. ibidem. ff. ad exhib. Facit ad hoc qđ videbitis. infra tit. ij. l. momentarie.
e Sed contra[e] hoc videtur qđ hic dicitur in gl. magn. ibi tu dic qđ plene, ꝛ nunc pꝛobat. Et ſic videtur velle quod requiratur plena pꝛobatio. In hac ergo eadē lege videtur glo. ſibi contradicere, nā in ſecunda gl. dicit ſummatim, hic dicit plene. Intellige illud qđ hic dicitur plene, non qđ requiratur plena pꝛobatio omnino, ſicut in petitione hereditatis, ſed ideo h. d. vt oſtendat pꝛobationes factas, cū agnouit bonoꝛū poſſeſſio. nō ſufficere. Pꝛo cuius declaratione potes dicere tria verba, ſcilicet qđ quedam eſt pꝛobatio legis debilis, nec plena, vt illa, q̄ fit parte abſente, nec citata nec in figura iudicij, ꝛ illa fiebat cū petebatur bonoꝛū poſſeſſio. olim coꝛā iudice, licet hodie ſufficiat agnitio tantū. Quedā eſt alia pꝛobatio ſummaria, ꝛ fit parte citata, ꝛ lite cōteſtata, ꝛ iſta fit in hoc interdicto, que pōt dici plena reſpectu illius, q̄ fit parte non citata. Ita loquitur gl. mag. hic. Quedam eſt alia pꝛobatio plenioꝛ, vt que fit pte citata, ꝛ pꝛobationibus ad liquidū exquiſitis, ꝛ iſtud fit in petitione hereditatis. Itē differūt in effectu, qꝛ petitio here-
11 ditatis datur ad coꝛpoꝛalia, ꝛ ad incoꝛpoꝛalia, †interdictum vero ad coꝛpoꝛalia tantū, vt l. ij. ff. eodē. Item differunt ſecūdum quoſdam, qꝛ petitio hereditatis datur pꝛo omnibus rebus, quas defunctus etiam nō poſſidebat, ſed detinebat, vt l. ꝛ non tantum. in
12 pꝛinc. ff. de peti. hered. †Sed hoc interdictū nō datur niſi pꝛo rebus, quas, defunctus poſſidebat, vt j. l. pꝛoxim. qđ nō placet per text. in l. j. i pꝛin. ff. eo. in eo qđ dicit de bonis que impoꝛtant etiam res, quas quis nō poſſidebat, vt l. ij. §. hac actione. ff. de vi bo. rap.
13 ꝛ not. in l. rem in bonis. de acquir. re. do. †Item differunt qꝛ a ſententia lata in petitione hereditatis appellatur, in iſto interdicto non appellatur, quia eſt quodammodo queſtio momentanee
14 poſſeſſionis. †Quero, in quo concoꝛdant? Reſpondeo, in duo-
15 bus modis. Pꝛimo, quia vtrunque eſt generale. †Item quia vtraque datur contra eum qui titulo non poſſidet, ſi tamen nihil eſt vſucaptum vel pꝛeſcriptum, que verba qualiter intelligantur, dic vt not. in l. j. §. j. ff. eod.

ADDITIONES.

a ALEX. ¶ Acta facta. An ante agnitionē bonoꝛū poſſeſſionis requirat̃ citatio ptis, ꝛ an per ſolam agnitionē bonoꝛū cōtra tab. teſtamentū rumpatur? Bald. in rub. qui admit. iiij. q. ꝛ Bart. in d. §. ſi cauſa cognita. ꝛ in l. illud. in pꝛinc. ff. de contra tabu.
b ALEX. ¶ Fieri ſperantur. Adde Bal. in l. fi. ſ. vnde legitimi. ꝛ vbi non reperitur ſpeciale interdictum adipiſcende, datur remediū. d quo per Cyn. in l. ſi nulla. ſ. de acquir. poſ. vbi omnino vide.
c ALEX. ¶ Differat. Aduerte qđ iſtud interdictū adipiſcende, non datur heredi, q ſemel poſſidet res hereditarias, ꝛ dixit text. in ſi.

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN